

Indítványozó kijelenti, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében a jelen alkotmányjogi panasszal támadott Kúria döntés ellen nincs további jogorvoslati lehetősége, valamint a hivatkozott Ítélettel kapcsolatban egyéb jogorvoslati eljárás (pl. perújítás) jelen panasz benyújtásának időpontjában nincs folyamatban.

Indítványozó a jelen alkotmányjogi panasz 2. sz mellékletét képező adatkezelési nyilatkozat szerint, hivatkozással az Abtv. 52. § (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II.27.) AB Tü. határozat (továbbiakban: Ügyrend) 56. § (1) bekezdésére, kéri továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot adatainak és indítványának zártan kezelésére.

1. A KÖZVETLEN ÉRINTETTSÉGET MEGALAPOZÓ PERTÖRTÉNETI HÁTTER

1.1. Közigazgatási eljárás rövid szemléltetése

Az irányadó tényállás szerint az alapeljárás során a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Győr-Moson-Sopron Megyei Adóigazgatósága Társas Vállalkozások Ellenőrzési Osztály 2. (továbbiakban: Elsőfokú adóhatóság) öt témakörben tett megállapítást a Társaság terhére jegyzőkönyvében:

1. a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] től műanyag granulátum értékesítésről és üzletszerzési jutalékról befogadott számlák,
2. a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] től beszerzett CD és DVD lemezek;
3. a [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] től vásárolt stancoló berendezés,
4. a [REDACTED] [REDACTED] e [REDACTED] bérleti díjról és [REDACTED] mellékmunkáról kiállított számlái, valamint
5. a [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] el extrudált műanyag gyártására kötött szerzőkés kapcsán.

A 2. pont alatti megállapításokat észrevételünk nyomán maga az Elsőfokú adóhatóság határozatában, míg a Társaság fellebbezése hatására a 3. és 4. pontok szerinti megállapításokat a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága, mint másodfokú adóhatóság nem találta fenntarthatónak, ezek tekintetében megállapította, hogy a Társaság adólevonási joga nem korlátozható.

Az 5. pont kapcsán a Másodfokú adóhatóság új eljárásra utasította az Elsőfokú adóhatóságot, melyben kapcsolódó vizsgálatok lefolytatását írt elő. Az új eljárásban feltárt körülmények mérlegelése alapján az Elsőfokú adóhatóság korábbi megállapítását törölte és ezen pont vonatkozásában adókülönbötetet nem állapított meg.

Az 1. pont alatt említett [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] t érintő adóhatósági megállapítások közül a műanyag granulátum beszerzés kapcsán felmerült általános forgalmi adó levonhatóságának megtagadására irányuló megállapítást - az új eljárás megállapításait realizáló 1906410131 számú elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezésünkre - a Másodfokú adóhatóság ugyancsak törölte.

Az irányadó tényállás szerint tehát az Elsőfokú adóhatóság jegyzőkönyvében tett öt megállapítás közül a megismételt eljárást lezáró másodfokú határozatban csupán a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] től üzletszerzési jutalékról befogadott számlák vonatkozásában tett megállapítás fenntartására került sor, a többi megállapítás megalapozatlannak bizonyult már a közigazgatási eljárás során. Ezt a megállapítást sem ítélte azonban fenntarthatónak a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (továbbiakban: I. fokú bíróság), mely K.27.260/2013/10. számú ítéletében a másodfokú határozatot megsemmisítette és az adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

1.2. A peres eljárás alapjául szolgáló részletes tényállás

Az I. fokú bíróság előtti keresetünkben a fentiek szerint sikeresen vitatott 3758904493 számú másodfokú határozatban a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] által üzletszerzési jutalékról kibocsátott számlák vonatkozásában tett adóhatósági megállapítás kapcsán a részletes tényállás a következő.

Az I. fokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a megállapítások, és ezáltal a felmerült bizonyítási kérdések egyetlen témakörre, az üzletszerzési jutalékról kiállított számlák fiktitivására szűkültek, tehát arra, hogy a Felek között a gazdasági esemény megvalósult-e, illetve az általa vezetett gazdasági társaság az ügynöki tevékenységet ténylegesen elvégezte-e. A Társaság a keresethez csatolt bizonyítékokon túl (számla, teljesítési igazolás, szerződés, a) indítványozta és indítványára a bíróság nyilatkoztatta a Társaság ügyvezetőjét, illetve tanúként hallgatta meg

„A bíróság megítélése szerint az ügyvezető és a tanú nyilatkozata egymással összhangban áll, egyezően adták elő a gazdasági kapcsolat kialakulását, illetve a Kft. által elvégzendő feladatokat. A nyilatkozatokból egyértelműen levonható az a következtetés, hogy az ügynök feladata nem kizárólag új ügyfelek szerzése volt, hanem már meglévő ügyfelektől újabb megrendelések beszerzése is. A megbízási szerződés is tartalmazza, hogy a megbízott tevékenysége új munkák megszerzésére is kiterjedt..”

Azon túl, hogy a szerződésben vállalt kötelezettségeket fedte a Felek nyilatkozata, az I. fokú bíróság mellékelt ítéletének 5. és 6. oldalán vizsgálat alá vonta a jutalékszámítás módját és az Indítványozóval a kérdéses időszakban gazdasági kapcsolatban álló társaságok ( ) nyilatkozatait is, melynek kapcsán az I. fokú bíróság rögzítette, hogy az egyes nyilatkozatok az ügynöki tevékenység elvégzését nem zárják ki, sőt „a vel kapcsolatos ügynöki tevékenység elvégzését maga az adóhatóság is elismerte”, illetve az vizsgált időszaki ügyvezetőjének nyilatkozata „az ügynöki tevékenység elvégzését egyértelműen alátámasztotta.”

A becsatolt közigazgatási iratok, számla, teljesítési igazolás, szerződés, a nyilatkozata, illetve a Felek tanúvallomásának egybevetése alapján az I. fokú bíróság rögzítette, hogy „*álláspontja szerint az adóhatósági eljárás során nem merült fel olyan egyértelmű bizonyíték, amely a gazdasági esemény megtörténtének hiányát kétséget kizáróan alátámasztotta volna. A megállapított tényállás a perben lefolytatott tanúbizonyítási eljárás alapján kiegészíthető volt az így rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése alapján az Indítványozó sikerrel bizonyította a számlák szerinti gazdasági esemény megtörténtét. Ebből következően az adóhatóság jogszabálysértő módon állapította meg az adójogi jogkövetkezményeket és tagadta meg a Társaság áfa levonási jogát.*”

Az ügy közigazgatási és bírósági szakában lefolytatott, illetve a bizonyítási eljárás eredményeként begyűjtött bizonyítékok alapján tehát az I. fokú bíróság az Indítványozó keresetét alaposnak találta, a vitatott határozatot hatályon kívül helyezte és az adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Ezzel ellentétben a Másodfokú adóhatóság felülvizsgálati kérelmére eljáró Kúria, jelen alkotmányjogi panasszal támadott Ítéletében, a benyújtott bizonyítékok ismételt egybevetésével az I. fokú bírósággal ellentétes álláspontra helyezkedett, annak alátámasztása nélkül, hogy az I. fokú bíróság a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül, vagy a logika szabályaival ellentétesen mérlegelte volna, megsértve ezzel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 275. §-ában rendezett felülmérlegelés tilalmát és az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásának a biztonság, a rend és az igazságosság kiteljesítését célul tűző, valamint a visszaélés és részrehajlás nélküli ügyintézésről szóló előírását, az Alaptörvény R) cikkét, T) cikkét, XV. cikkét (törvény előtti egyenlőség), XXIV. cikkét (részrehajlás tilalma, tisztességes hatósági ügyintézés követelménye), XXVIII. cikkét (tisztességes eljáráshoz való jog), 26. cikkét (bírói függetlenség), és a 28. cikkét (jogértelmezésre vonatkozó követelmények), illetve a Társaság Emberi Jogok Európai Egyezménye kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6. cikkében biztosított tisztességes tárgyaláshoz, valamint hatékony jogorvosláshoz való jogát.

2. A MEGSÉRTETT ALAPTÖRVÉNYI RENDELKEZÉSEK

2.1. Magyarország Alaptörvénye

Nemzeti hitvallás

„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.”

„Valljuk, hogy népuradalom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

Az Alaptörvényben rögzített Nemzeti Hitvallás szerint az állam a polgárok ügyeit visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

R) cikk

„(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„2. A jogforrások kötelező ereje

Az alkotmányok hagyományosan tartalmazzák azon generálklauzulát, amely szerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek, és - összhangban az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésével - éppen ezért megismerhetők. E szabály egyben feltételezi azt is, hogy a jogszabályokat mindenki ismeri, amely vélelmet általában valamennyi jogrendszer alapvető szinten alkalmazza, hiszen ennek hiányában a kötelezettségek nem lennének kikényszeríthetők. A cikk egyben összefügg a jogegyenlőség klauzulájával is, amely szerint a jogszabályok mindenkire egyformán kötelezőek.”

T) cikk

„(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.”

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„Szintén a jogállamiság, és ezáltal a jogbiztonság elvével összefüggő kérdés a hatálybaléptetés kapcsán az a jogalkotási törvényben szereplő rendelkezés, amely szerint a jogszabály alkalmazására történő felkészüléshez kellő időt kell biztosítani a jogalkotónak. Az Alkotmánybíróság ezzel a kérdéssel is több döntésében foglalkozott. Leszögezte, hogy a jogállamiság követelményével összefügg, hogy a jogalkotó érvényesítse azt az elvet, hogy a jogszabályok mindenkire kötelezőek [Alaptörvény R) cikk], a jogszabály nem ismerése nem mentesít a jogellenes magatartás következményei alól. Ezért a jogalkotó megköveteli a jogalanyoktól a kihirdetett jogszabályok megismerését.”

XV. cikk

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.”

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„Minden ember jogképes, továbbá a törvény előtt mindenki egyenlő. Az egyenlőséget a törvény nemcsak a bíróság előtti egyenlőségként, hanem annál általánosabban fogalmazza meg. Az általános jogegyenlőségi szabály mellett külön rögzíti azt is, hogy az alapvető jogokat mindenki számára bármely megkülönböztetés nélkül kell biztosítani. A megkülönböztetés

alapként egyes helyzeteket kiemel az Alaptörvény, a felsorolás azonban nem taxatív, a nevesítve nem szereplő egyéb helyzetek alapján is tilos a hátrányos megkülönböztetés.”

„A jogi személyek, mint jogképességgel rendelkező szervezetek az alapjogok további értelmezését igénylik. Az Alkotmánybíróság több ízben vizsgálta, hogy az alapjogok a jogi személyekre vonatkoznak-e. A testület eddigi állandó gyakorlata szerint [21/1990. (X. 4.) AB határozat, 7/1991. (II. 28.) AB határozat, 28/1991. (VI. 3.) AB határozat] az alapjogok rendszerint a jogi személyekre is vonatkoznak, így az alapjogok alkotmányos védelmét általában a jogi személyek is érvényesíthetik. Hasonlóképpen a Ptk. 75. § (2) bekezdése is akként rendelkezik, hogy a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve, ha a védelem - jellegénél fogva - csak a magánszemélyeket illeti meg. [34/1995. (VI. 24.) AB határozat].”

XXIV. cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„Az Alapjogi Chartában foglalt megfelelő ügyintézéshez, az ún. „jó közigazgatáshoz” való jog mintájára fogalmazza meg az Alaptörvény a bíróságokon kívül a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozóan is a tisztességes eljárás követelményét, amely szerint **mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.**”

„A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is.”

„Elvként érvényesül tehát a pártatlan és részrehajlás nélküli ügyintézés, amelynek megvalósítása szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség, a diszkrimináció tilalma, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel.”

„A tisztességes ügyintézés követelménye nem csupán a jogszabályok megtartásával azonos, bár ez mindenképpen szükséges feltétele annak.”

XXVIII. cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„Az Alaptörvény az igazságszolgáltatáshoz való jogok körében a nemzetközi emberi jogi dokumentumokat követve fogalmazza meg a bírósághoz fordulás jogát, illetve a bíróságok tisztességes eljárásához való jogot, beleértve az eljárások ésszerű határidőn belüli elbírálásához való jogot is.”

„Az Alaptörvény elismeri mindenki jogát ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

„A cikk tehát a bírósági eljárás olyan alkotmányos garanciáit biztosítja, mint a tisztességes eljáráshoz való jog, a fair eljárás elve, a bírósághoz fordulás joga, a védelemhez való jog, a fegyverek egyenlősége, a nullum crimen sine lege és nulla poena sine lege elve, az ártatlanság védelme vagy a jogorvoslathoz való jog, amelyek további részjogosítványokra bonthatók.”

„Mindezek közül a tisztességes eljáráshoz való jog talán a legátfogóbb jog, amelynek nemzetközi irodalma is igen jelentős, köszönhetően a strasbourgi eseteknek is. A tisztességes eljáráshoz való jog ugyanis az emberi jogi egyezményekben is szerepel, úgymint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke vagy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya. A hatályos szabályozás azonban inkább az előbbihez közelít, ugyanis az

igazságos jelző helyett a tisztességes-t használja, és tartalmazza az ésszerű időn belül történő elbírálás követelményét is.”

„A cikk alapján tehát az igazságosság helyett a tisztességes eljárás követelménye érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. [6/1998. (III. 11.) AB határozat]”

„Az Alkotmánybíróság is rámutatott, hogy csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények. A formalizált eljárás körébe tartoznak például a jogorvoslat szabályai vagy a jogerő intézménye, hiszen az alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. [9/1992. (I. 30.) AB határozat]”

26. cikk

„(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírakat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.”

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„A bírói függetlenség egyik leglényegesebb eleme az ítélező bíró függetlensége, amely egyben az ítékezés színvonalát is meghatározza. A bírói függetlenség a törvényeknek való alávetettség mellett más jellegű függőséget vagy alávetettséget is kizár. Ez nyilvánul meg abban az alkotmányi rendelkezésben is, amely szerint a bírók ítélezési tevékenységükben nem utasíthatók. Mindez biztosítja a külső befolyástól mentes tevékenységet.”

„Így a jogot a bíróságok saját értelmezésük szerint állapítják meg. [38/1993. (VI. 11.) AB határozat] Ekként értelmezte a bírói függetlenséget az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának R (94) 12. számú ajánlása is. Ennek indokolása szintén azt hangsúlyozza, hogy a bírónak abszolút szabadnak kell lennie az ügyben és a meggyőződésének, valamint a tényeknek és a jogszabályoknak megfelelő döntést kell hoznia.”

28. cikk

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„Az Alaptörvény meghatározza a bírói jogértelmezés irányvonalait: a bíróságok jogalkalmazó tevékenységük ellátása során a jogszabályok szövegét azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kötelesek értelmezni, ez azonban nem zárja ki az egyéb jogértelmezési formákat. Egyúttal a jogértelmezés kiindulópontjaként azt rögzíti, hogy a jogszabályok a józan észnek megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

„A bíróságok jogértelmezésénél irányadó szempontok

Szintén új rendelkezés az a jogértelmezésre nézve adott iránymutatás, amelyet az Alaptörvény a bíróságok számára határoz meg. Ez előírja, hogy a jogszabályoknak elsősorban olyan értelmezést kell tulajdonítani, amely összhangban áll az Alaptörvénnyel. E vonatkozásban különös jelentőséget kell tulajdonítani az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésének, amely szerint az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és a történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.”

2.2. Emberi Jogok Európai Egyezménye

6. Cikk – Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

A fentiekben felhívottakat (2.1. és 2.2. pont) összegezve az Alaptörvényben rögzített Nemzeti Hitvallás szerint az állam a polgárok ügyeit **viSSzaélés nélkül** intézi. Ennek a hitvallásnak felel meg azon R) cikkben rögzített alapvetés, hogy az Alaptörvény és a **jogszabályok mindenkire kötelezőek**, ezáltal a Pp. rendelkezései nemcsak a polgárokat, hanem a bíróságokat, köztük a Kúriát is kötik. E cikk egyben a - jogalkotó indokolásával alátámasztottan - **összefügg a jogegyenlőség klauzulájával** is, amely szerint a jogszabályok mindenkire egyformán kötelezőek. Az Alkotmánybíróság a T) cikkel is több döntésében foglalkozott, mely kimondja, hogy **kötelező magatartási szabályt** az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály, jelen esetben különösen a **Pp. állapíthat meg**. Az Alkotmánybíróság ennek kapcsán több ügyben leszögezte, hogy a **jogállamiság követelményével összefügg**, hogy a jogalkotó érvényesítse azt az elvet, hogy a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a jogszabály nem ismerése nem mentesít a jogellenes magatartás következményei alól. Ezért a jogalkotó megköveteli a jogalanyoktól - ideértve a Kúriát is - a kihirdetett jogszabályok megismerését és megtartását.

Az Alaptörvény XV. cikkében rendezett **törvény előtt egyenlőség** nemcsak a bíróság előtti egyenlőséget foglalja magába, hanem azt is, hogy **az alapvető jogokat mindenki számára bármely megkülönböztetés nélkül kell biztosítani**, azaz az Alkotmánybíróság feladata, hogy a jogszabályok, köztük a Pp. 275. §-ának (nem kirívóan okszerűtlen mérlegelésből adódó felülmérlegelési tilalom) megtartásával, biztosítja a Társaság törvény előtti egyenlőségét és ezáltal a jogállamiságot.

Ezzel szorosan összefügg az Alaptörvény XXIV. cikke, mely ugyancsak rámutat arra, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok, így a Kúria **részrehajlás nélkül, tisztességes módon bírálja el**. A „hatóság” fogalmába ugyanis tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is. **A tisztességes ügyintézés követelménye azonban nem csupán a jogszabályok megtartásával azonos, hanem szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség és a diszkrimináció tilalmának elvével.**

Az Alaptörvény XXVIII. cikke még konkrétabban fogalmaz, amikor kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes tárgyaláson bírálja el**. A cikk tehát a bírósági eljárás olyan **alkotmányos garanciáit biztosítja, mint a tisztességes eljáráshoz való jog, a fair eljárás elve**.

A tisztességes eljáráshoz való jog az emberi jogi egyezményekben is szerepel, úgymint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében, illetve a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában. **Az Alkotmánybíróság többször kifejtett álláspontja szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni, melynek vizsgálata az Alkotmánybíróság feladata.**

Arra is rámutatott a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, **mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes**. Csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények. A formalizált eljárás körébe tartoznak például a jogorvoslat szabályai vagy a jogerő intézménye, hiszen **az alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény**. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja, így a jogbiztonság része.

A jogrend egészének biztonságát szolgálja továbbá az Alaptörvény 26. cikke is, azaz hogy a bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve. A bírónak abszolút szabadnak kell lennie az ügyben és a meggyőződésének, valamint a **tényeknek és a jogszabályoknak megfelelő döntést kell hoznia**. Az Alaptörvény 28. cikke azonban meghatározza a bírói jogértelmezés irányvonalait, a **bíróságok jogalkalmazó tevékenységük ellátása során ugyanis a jogszabályok szövegét, azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kötelesek értelmezni**, azaz a Kúria a jogértelmezése és ezáltal a bizonyítékok összevetése során a Pp. 275. §-a és az annak kapcsán kialakult joggyakorlat szerint, csak akkor állapíthat meg jogszabálysértést a bizonyítékok ismételt összevetése során, ha az I. fokú bíróság bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes eljárását igazolja.

A fentiek alapján a jogbiztonságból levezethető jogerő tiszteletben tartására irányuló jogállamisági követelmény, a törvény előtt egyenlőség és a jogértelmezésre vonatkozó követelmények útján a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal is szoros összefüggést mutat.

Emellett ahogy arra a 30/2014. (IX. 30.) AB határozat Indokolásának [79] pontja rámutat az EJEB a **jogerős bírói ítéletek hatékony érvényesülését a részes államok jogrendszerének alapját adó jogállamiság elvéből levezetve, de a bírósághoz való jog részeként értelmezi**. A bírósághoz fordulás joga pedig a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog része. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: EJEB) tevékenysége során kialakult ítélkezési gyakorlata pedig a hazai igazságszolgáltatási szervekre nézve az Alaptörvény Q) cikkének (2)-(3) bekezdése alapján kötelező, amelyet a Tisztelt Alkotmánybíróság a 32/2003. (IV.4.) AB határozatában és a 61/2011. (VII.13.) AB határozatában maga is elismert.

Az 5/1999 (III.31.) AB határozatban, valamint a 7/2013. (III.1.) AB határozatában a Tisztelt Alkotmánybíróság pedig rámutatott arra is, hogy **a jogbiztonság és a jogerő tiszteletének sérelme egyben alapjogi sérelmet is jelent**.

3. AZ ALAPTÖRVÉNY- ELLENESSÉGET MEGALAPOZÓ BÍRÓI GYAKORLAT BEMUTATÁSA

Az Alaptörvény fentiekben kifejtett rendelkezései mellett az alábbiakban a releváns bírósági gyakorlat bemutatásával kívánunk rámutatni a Kúria ítéletében rejlő alaptörvény-ellenességre, amely sérti az Indítványozó jelen alkotmányjogi panasz A)-B) pontjaiban megjelölt alapvető jogait, különösen a jogbiztonság és a jogerő tiszteletben tartásának elvét.

Indítványozó előjáróban rögzíteni kívánja, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően kialakított joggyakorlata - a 22/2012. (V.11.) és a 7/2013. (III.1.) AB határozatokra tekintettel - irányadó a jelen ügyben felmerülő alapjogi kérdés elbírálása során is. A hivatkozott AB határozatok kimondják ugyanis, hogy az Alkotmánybíróság *„felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatályba lépése előtt hozott korábbi határozata, az akkor elbírált alkotmányjogi kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú - rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.”*

3.1. A jogerő tiszteletben tartásának elvével ellentétes ítélet hozatala

Az Indítványozó álláspontja szerint az ítélet sérti a jogerő tiszteletben tartásának elvét, mivel az ítéletben a Kúria a bizonyítékoknak a felülvizsgálati eljárásban nem megengedett felülmérlegelését végezte el, és az annak alapján megállapított tényállásra alapítottan hozott új az I. fokú bírósággal szembehelyezkedő ítéletet.

A jogerő védelme az alkotmánybírósági gyakorlatban a jogállamiság részét képező jogbiztonság elvéhez kapcsolódóan jelent meg. **Az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hozza összhangba, a jogbiztonság elsődlegessége alapján**. A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként

alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik. **A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbviteli jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmiféle jogorvoslattal nem támadható. A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között – irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra. (32/2003. (IV.4.) AB határozat [76])**

A 30/2014. (IX. 30.) AB határozat [79] és [81] szakasza továbbá kimondja, hogy *„az EJEB a jogerős bírói ítéletek hatékony érvényesülését a részes államok jogrendszerének alapját adó jogállamiság elvéből levezetve, de a bírósághoz való jog részeként értelmezi.”* Emellett pedig *„az Alkotmánybíróság szintén a bírósághoz fordulás alapjoga részének tekinti a jogerős ítéletek hatékonyságát, a jogerő tiszteletben tartásának követelményét, mely ugyanakkor a jogállamiság elvétől elvonatkoztatottan nem értelmezhető.”*

A jogerő áttörésének szükséges (de nem elégséges) alkotmányossági feltétele pedig, hogy ismérveit törvény **pontosan meghatározza, s így kiszámítható legyen.** [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 66.]

A tekintetben, hogy az alapul szolgáló esetben sérült-e a bírósághoz fordulás joga a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése miatt, az alábbi konkrét körülményeket szükséges értékelni.

A Pp. 275. §-a alapján a felülvizsgálati eljárásban főszabály szerint nem kerülhet sor a bizonyítékok felülmérlegelésére. Ez alól csak szűk körben teremt kivételt a legmagasabb szintű igazságszolgáltatási fórum, ha a megállapított tényállás **iratellenes, illetve a bizonyítékok kirívóan okszerűtlenül, vagy a logika szabályaival ellentétesen kerültek értékelésre** (BH 1993.768, BH 1994.622, BH 1994.639, BH 1995.134, BH 1998.401, BH 2001.197, KGD 1993.274, KGD 2007.232, KGD 2014.30). A 3085/2013. (III. 27.) AB végzésében az Alkotmánybíróság továbbá elismerte a Kúria törvényi jogát arra, hogy jogszabálysértést állapítson meg *„a felülvizsgált ítéletben megállapított tényállással összefüggésben, ha az nyilvánvalóan helytelen, kirívóan okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmazó következtetésen alapszik.”* Tehát csak ezen feltételek teljesülés esetén kerülhet sor a jogerő áttörésére.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott Ítélet 4. oldalán a Kúria bár hivatkozott arra, hogy *„a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) Pp. 272. § és 275. § szabályaiból következően a felülvizsgálati eljárásban annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet, jogszabálysértést azonban a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése is megalapozhat.”*

Ezzel ellentétben a Kúria ítéletének indokolása az eljárás korábbi szakaszában beszerzett bizonyítékok ismételt értékeléséből, egybevetéséből áll, annak alátámasztása nélkül, hogy az I. fokú bíróság a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül vagy a logika szabályaival ellentétesen mérlegelte volna. Azon Kúriai érvelés, hogy valamely bizonyítékot az I. fokú bíróság *„nem vett kellő mértékben figyelembe”* vagy *„nagy jelentőséget tulajdonított”* egyes bizonyítékoknak, még nem támasztja alá az iratellenességet vagy a kirívóan okszerűtlen, logika szabályaival ellentétes mérlegelést. Az a körülmény, hogy az I. fokú bíróság a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése során egyes bizonyítékoknak kisebb, vagy nagyobb jelentőséget tulajdonított, még a bíróság diszkrecionális jogkörébe tartozik, jogszabálysértést csak akkor állapíthat meg a Kúria a mérlegelés során, ha az adott bizonyíték egyáltalán nem került vizsgálat alá, vagy annak értékelése iratellenesen, vagy kirívóan, a logika szabályaival ellentétesen történt.

belföldi megrendelők felkutatását. A meghízási szerződés 2. pontja a szolgáltatás tárgyaként pedig az új ügyfelek szerzése mellett kifejezetten rögzítette az „*új munkák, projektek megszerzését*” is.

Ezáltal [redacted] [redacted] nem nyilatkozott iratellenesen, hiszen a szerződés elsősorban külföldi megrendelők felkutatására irányult, de a szerződés 2. pontja szerint ugyancsak feladata volt az új munkák, projektek megszerzése is. Ezáltal az I. fokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy időrendiségét tekintve a szerződés már a megbízás elfogadásakor tartalmazta az új, belföldi munkák megszerzésével kapcsolatos megbízotti feladatokat, illetve [redacted] [redacted] egyik nyilatkozata sem helyezkedett szembe a szerződéssel. Ezen felül a tanúvallomások megfeleltek mind a számláknak, mind a teljesítési igazolásoknak. A bíróság által lefolytatott tanú meghallgatások, illetve annak bíróság általi értékelése tehát nem volt sem iratellenes, sem okszerűtlen.

3.1.2. Partnercégek nyilatkozatai

A Kúria hivatkozott arra is, hogy az I. fokú bíróság „*azt sem vette kellő mértékben figyelembe, hogy az üzleti kapcsolatok többsége már [redacted] [redacted] megelőzően a Társaság és a cégek között fennállt, és nem került bizonyításra, hogy mely ügyletek, megrendelések kötődnek [redacted] [redacted] tevékenységéhez. Annak sem tulajdonított jelentőséget az első fokú bíróság, hogy a partnerként megnevezett cégek ügyvezetői a kapcsolat létrejöttét csak részben ismerték el.*”

Ennek kapcsán szükséges előadni, hogy figyelemmel arra, hogy sem az alap sem a megismételt ellenőrzés során nem kereste meg az elsőfokú adóhatóság nyilatkoztatás végett a Társaság szerződéses partnereit, ezért a Társaság megkísérelte felkutatni [redacted] [redacted] kapcsolatait, melynek eredményeként a megismételt eljárás során benyújtott fellebbezéséhez a Társaság csatolta az [redacted] [redacted] A [redacted] [redacted] t [redacted] [redacted] k [redacted] [redacted] k a nyilatkozatát arról, hogy **ügyvezetősége alatt [redacted] z [redacted] a megkereste azon okból, hogy a társaság lépjen üzleti kapcsolatba a [redacted] [redacted] ka [redacted] [redacted].**

Ezen nyilatkozatot azonban az adóhatóság figyelmen kívül hagyta azon oknál fogva, hogy a cégnyilvántartás adatai alapján az [redacted] [redacted] [redacted] 2009. január 5. napjától kezdődően felszámolás alatt állt, és képviselőjére ezen időponttól kezdődően egy olyan felszámoló volt jogosult, akinek nyilatkozata szerint „*arról tudomása nincs, hogy volt-e szerepe [redacted] [redacted] k a társaságuk és a [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] közötti üzleti kapcsolat létrejöttében, bővítésében, fenntartásában.*” Ezzel szemben **azon személy ([redacted] g [redacted]) nyilatkozatát viszont, akinek tudomása van a kapcsolat létrejöttének mikéntjéről, annak nyilatkozatát az adóhatóság figyelmen kívül hagyta.** Emellett megjegyezzük, hogy egy felszámoló csupán névleges képviselő, akinek sok esetben rálátása sincs a felszámolás alá került társaság tényleges működésére.

És bár az adóhatóság hivatkozza is, hogy szerződéses kapcsolat már a felszámolás előtt, azaz [redacted] [redacted] e [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] n [redacted], [redacted] [redacted] [redacted] k szerepe volt a kapcsolat létrejöttében, a Kúria az I. fokú bírósággal szemben mégsem fogadja el, hogy az új munkáról, beszerzésekről megkötött szerződés létrejöttéhez [redacted] [redacted] hozzájárult.

A Kúria továbbá az I. fokú bírósággal szemben azt sem vette figyelembe, hogy a [redacted] n [redacted] ia [redacted] si [redacted] t [redacted] [redacted] i [redacted] g [redacted] a [redacted] n [redacted] g nyilatkozattételre fel sem hívta, megsértve ezzel az Art. 97. § (6) bekezdését, azaz nem vette figyelembe az adózó javára szolgáló tényeket és nem bizonyított tényért értékelt az Társaság terhére.

A [redacted] p [redacted] ág [redacted] vonatkozásában maga az adóhatóság és a Kúria is elismerte, azonban nem tulajdonított annak kellő jelentőséget, hogy „*a [redacted] p [redacted] g [redacted] [redacted] z [redacted] t [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] [redacted] t [redacted] [redacted] ajánlotta.*”

A Kúria az I. fokú bíróság eljárását vitatva tehát bár kijelentette, hogy „*annak sem tulajdonított jelentőséget az első fokú bíróság, hogy a partnerként megnevezett cégek ügyvezetői a kapcsolat*

létrejöttét csak részben ismerték el,” azonban éppen az I. fokú bíróság mérlegelése követi a bizonyítékok logika szabályainak és a bizonyítékok súlyának megfelelő mérlegelést, ugyanis ha a végső soron 3 nyilatkozatotott partneri társaság közül 2 elismeri a szolgáltatás teljesítését, akkor ezen két nyilatkozatnak nagyobb jelentőség tulajdonítható, mint annak az egy társaságnak, akinek ügyvezetője a teljesítés vonatkozásában érdemi információval nem tudott szolgálni.

Ezen utóbbi nyilatkozat kapcsán továbbá az I. fokú bíróság helytállóan vette magát a szolgáltatás tárgyát, azaz az úgynevezett ügynöki / „lobbi” tevékenység jellegét is figyelembe, melynek lényege olyan közbenjáró magatartás megbízó javára történő gyakorlása, melynek eredményeként a megbízó árbevétel növekedést realizál anélkül, hogy a megbízott felfedné kapcsolatait. A „lobbi” tevékenység természete ugyanis éppen abban áll, hogy megőrizze azon kapcsolatainak nevét, akik segítségével a kérdéses ügyletek létrejöhetnek. Amennyiben ugyanis ■■■■■ a Társaság szerződéses partnereinél lévő kapcsolatait felfedte volna, úgy további szerepe indokolatlanná vált volna, veszélyeztetve ezáltal kapcsolatrendszerének fenntarthatóságát.

Emellett a gazdasági életben magának a megkeresett gazdasági társaság ügyvezetőjének sincs minden esetben arról tudomása, hogy egy 4 évvel ezelőtti ügylet létrejötte kinek a közbenjárására történt, ha éppen nem ő volt az érintett személy. **Hangsúlyoznánk azt is, hogy a nagyobb vállalatok esetében nem ügyvezetői, hanem beszerzői döntés, hogy mely beszállítóval lép a cég kapcsolatba**, illetve hogy több azonos kvalitással bíró beszállító közül mely céggel köt végül szerződést. Ezen döntését a beszerzőnek a legtöbb esetben nem is kell megindokolnia és engedélyeztetnie a vezetőséggel. Ilyen esetekben a beszerzőnek sem érdeke a vezetője tudomására hoznia, hogy kinek - jelen esetben ■■■■■ ■■■■■, mint beszállító.

Mindezek alapján a ■■■■■ S ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ egyedüli nyilatkozata, a másik két társaság szolgáltatás teljesülését megerősítő nyilatkozatával szemben, nem kerülhetett a Kúria álláspontja szerint nagyobb súllyal értékelésre.

Emellett a Kúria álláspontjával szemben az I. fokú bíróság az érintett piac gazdasági kapcsolatainak realizitikus áttekintése által jutott arra a következtetésre, hogy *„nem tartja gazdaságilag életszerűtlennek olyan ügynöki tevékenység elvégzésére történő megbízást, amely arra is kiterjed, hogy az addigi megrendelőkkel kapcsolatban újabb megrendeléseket szerezzen a Társaság”* (ítélet 5. oldal 5. bekezdés). Ahogy a ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ is hivatkozott rá a szerződés frissítésre került az elnyert újabb munkák esetében. Az tehát hogy a Társaság már 2005-ben szerződéses kapcsolatban állt a ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ el még nem bizonyítja azt, hogy a 2009-es beszerzési megrendelés és szerződésfrissítés létrejöttében ■■■■■ ■■■■■ nem volt szerepe.

A gazdasági életben ugyanis bevett gyakorlat hogy a cégek több beszállítóval is kapcsolatban állnak, azonban az, hogy a több azonos kvalitással bíró beszállító közül mely céggel kötnek végül szerződést, vagy frissítik a korábbi szerződést az főként beszerzői döntés, mely pedig befolyásolható a lobbisták által.

Éppen ezért az I. fokú bíróság fenti érvelése nem ellentétes a logika és a gazdasági ésszerűség szabályaival, és nem tekinthető iratellenesnek sem, tekintettel arra, hogy a szerződés nem csak új ügyfelek szerzésére, hanem a korábbi ügyfelek esetében újabb munkák, projektek megszerzésére is irányult, illetve a Társaság ügyvezetője is megerősítette, hogy a korábbiakhoz képest újabb termékeket kezdtek gyártani. Az I. fokú bíróság tehát helytállóan értékelte, mind a partneri nyilatkozatok súlyát, mind pedig az ügynöki tevékenység jellegét. Ennek kapcsán a Kúria sem mondta ki azt, hogy kirívóan okszerűtlen lett volna a bíróság mérlegelése, csupán azt rögzítette, hogy nem *„kellő mértékben”* kerültek figyelembe vételre a fenti körülmények. Amint az azonban a fentiekben kifejtettek alapján látható, a Kúria ezen érvelése sem helytálló, hiszen az I. fokú bíróság érvelése tükrözi a gazdasági racionalitást, és megfelel a vitatott szolgáltatás jellegének és a tényállás alapjául szolgáló iratoknak.

Az I. fokú bíróság a keresetlevél, a Másodfokú adóhatóság ellenkérelme és a becsatolt közigazgatási iratok (számla, teljesítési igazolás, szerződés, a [redacted] p [redacted], [redacted] n [redacted] ia [redacted] si [redacted], [redacted] [redacted] t [redacted] a [redacted], [redacted]), illetve a Felek tanúvallomása alapján állapította meg a tényállást, ahogy az az ítélet 1. oldalán rögzítésre is került. Mindezen benyújtott és beszerezett bizonyítékok egybevetése és valamennyi, az ítélet külön bekezdésében történt értékelése alapján, a logika szabályainak és a gazdasági ésszerűségnek a mentén, valamint a szolgáltatás jellegének megfelelő súlyú értékelése mellett rögzítette az I. fokú bíróság azt, hogy „álláspontja szerint az adóhatósági eljárás során nem merült fel olyan egyértelmű bizonyíték, amely a gazdasági esemény megtörténtének hiányát kétséget kizáróan alátámasztotta volna. A megállapított tényállás a perben lefolytatott tanúbizonyítási eljárás alapján kiegészíthető volt az így rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése alapján az Indítványozó sikerrel bizonyította a számlák szerinti gazdasági esemény megtörténtét. Ebből következően az adóhatóság jogszabálysértő módon állapította meg az adójogi jogkövetkezményeket és tagadta meg a Társaság áfa levonási jogát.”

4. ÖSSZEZGÉS

Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. §-ának értelmében az a feladata, hogy az Alaptörvényben biztosított jogoknak ténylegesen érvényt szerezzen. Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik annak megválaszolása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. Az Alkotmánybíróság az alapjogi követelményrendszer érvényesülését a bírói döntések alkotmányos ellenőrzésén keresztül utolsó belföldi jogi fórumként végső soron maga garantálja. Az Alkotmánybíróság ennek során ugyanakkor biztosítja, hogy az állami működést megtestesítő jogalkalmazói döntések összhangban állnak a vállalt nemzetközi emberi jogi kötelezettségekkel is. (30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [22]).

Az EJEB több eseti döntésében kifejtette, hogy senki sem jogosult arra, hogy egy jogerős (végleges és kötelező) ítélet felülvizsgálatát kérje pusztán abból a célból, hogy újabb tárgyalást tartsanak, és újra eldöntsék az ügyet. A magasabb szintű bíróságoknak a felülvizsgálat lehetőségét arra kell használniuk, hogy kijavítsák a bírói tévedéseket és a súlyos eljárási szabálysértéseket (miscarriages of justice), és nem arra, hogy újra megvizsgálják az ügyet. **A felülvizsgálat nem lehet álcázott fellebbezés, és pusztán az, hogy egy kérdésnek kétféle megközelítése lehetséges, nem képezheti alapját az ügy újratárgyalásának.** Ettől az elvtől csak akkor lehet igazoltan eltérni, ha azt lényeges és kényszerítő körülmények szükségessé teszik. A bírósághoz fordulás joga (polgári jogok és kötelezettségek esetében) azt jelenti, hogy polgári ügyekben a félnek joga van bíróságok előtt eljárást indítani. E jog pedig látszólagossá válik, ha a részes államok belső joga megengedi, hogy a jogerős bírói döntés az egyik fél hátrányára hatálytalan maradjon. A jogerős és végrehajtható ítélet csak kivételes esetben semmisíthető meg, pusztán abból a célból nem, hogy az ügyben egy másik ítélet születhessen. A rendkívüli jogorvoslatokat a hatóságoknak abból a célból kell alkalmazniuk, hogy – amennyire csak lehetséges – méltányos egyensúlyba hozzák az érintett érdekeket. [Ryabykh kontra Oroszország (52854/99.), 2003. július 24., 51–52. és 55. bekezdés; Mitrea kontra Románia (26105/03.), 2008. július 29., 23–24. bekezdés; Varniene kontra Litvánia (42916/04.), 2013. november 12., 37–38. bekezdés; Nelyubin kontra Oroszország (14502/04), 2006. november 2., 24–25. bekezdés]

Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság is kimondja 9/1992. (I.30.) számú AB határozatában, hogy „az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik. A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbezési jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, és hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmiféle jogorvoslattal nem támadható.”

A 3085/2013 (III. 27.) AB végzés 16. pontja alapján bár a Kúriának lehetősége van jogszabálysértést megállapítani a felülvizsgált ítéletben megállapított tényállással összefüggésben, „*ha az nyilvánvalóan helytelen, kirívóan okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmazó következtetésen alapszik*”.

Emellett figyelemmel arra, hogy a Kúria az ügy irataiból dolgozik, **nyilvánvalóan helytelennek azok a ténymegállapítások minősülhetnek, amelyek az iratok tartalmával nem támaszthatóak alá, azzal ellentétben állnak, vagyis iratellenesek** (30/2014. (IX. 30.) AB határozat [85] pontja).

A jelen alkotmányjogi panasszal vitatott Kúria ítélet azonban, amint az a 3. pont keretében részletesen is kifejtésre került, egyetlen helyen sem hivatkozik arra, vagy támasztja alá azt, hogy az I. fokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva a fent említett kirívóan logikátlan és iratanyaggal ellentétes, okszerűtlen következtetéseket vonta volna le a rendelkezésére álló bizonyítékokból. Csupán a bizonyítékok ismételt értékelését végezte el a Kúria azon az alapon, hogy nem találta az egyes bizonyítékokat kellően súlyozottnak, megsértve ezzel a Ptk. 275. §-ában rendezett felülmérlegelés tilalmán keresztül a jogerő tiszteletben tartásának elvét és a jelen alkotmányjogi panasz A)-B) pontjaiban rögzített jogokat.

Amint arra pedig, a fentiekben részletezett EJEB gyakorlat, valamint az Alkotmánybíróság az 5/1999 (III.31.) AB határozatában, valamint a 7/2013. (III.1.) AB határozatában rámutatott, **a jogbiztonság és a jogerő tiszteletének sérelmé egyben alapjogi sérelmet is jelent.**

A fent kifejtettekre tekintettel Indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria jelen alkotmányjogi panasz 3. sz. mellékleteként csatolt, Kfv.I.35.714/2014/4. számú ítéletét vizsgálja meg, és fentiekben kifejtettek alapján állapítsa meg alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg a jogerős döntést.

5. ILLETÉK

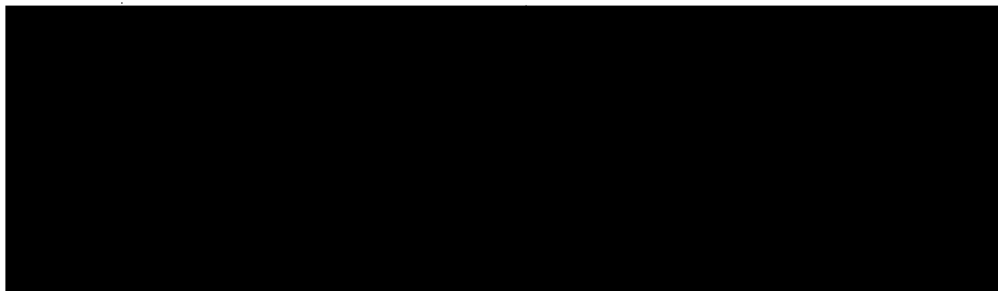
Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) n) pontja alapján az eljárás illetékmentes.

6. MELLÉKLETEK:

1. sz. melléklet: jogi képviselő meghatalmazása
2. sz. melléklet: adatkezelési nyilatkozat
3. sz. melléklet: A Kúria Kfv.I.35.714/2014/4. számú ítélete
4. sz. melléklet: Indítványozó felülvizsgálati ellenkérelme
5. sz. melléklet: A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóságának 3759149006 iktatószámú felülvizsgálati kérelme
6. sz. melléklet: A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.27.260/2013/10. számú I. fokú ítélete.
7. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóságának 1908825306 számú II. fokú határozata
8. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Győr-Moson-Sopron Adóigazgatóságának 1906410131 számú I. fokú határozata

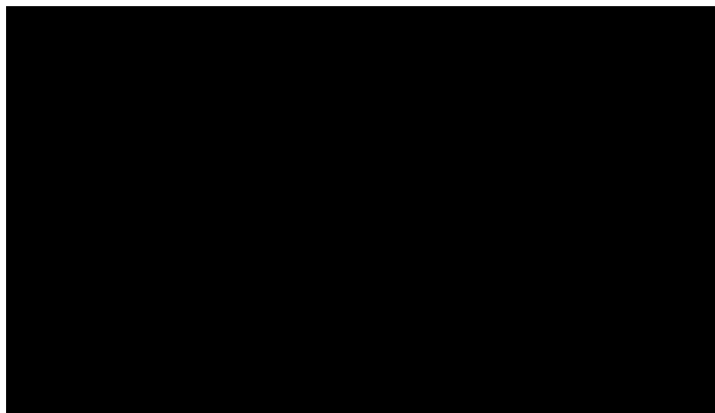
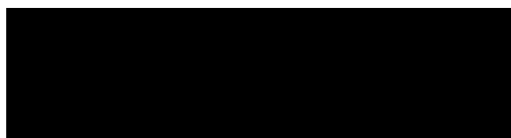
Budapest, 2015. július 2.

Tisztelettel:

**Győri Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság**
(9021 Győr, Árpád út 2.) útján

az **Alkotmánybíróság**
(1015 Budapest, Donáti u. 35-45.) részére

alkotmányjogi panasza

a **Kúria** mint felülvizsgálati bíróság
(1055 Budapest, Markó u. 16.)

Kfv. I. 35. 714/2014/4. számú - közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.27.260/2013/10. számú jogerős ítélete felülvizsgálataként született - ítéletével szemben.